

Visitaforedrag

Ved visitasen i Mjøndalen og Nedre Eiker menigheter, 26. januar 2025

Ved biskop Jan Otto Myrseth

INNLEDNING

Kjære alle sammen.

Takk for fine visitasdager her i Mjøndalen og Nedre Eiker. Dere har møtt meg og mitt følge på en svært gjestfri måte, selv om visitasen kom som en ekstra aktivitet oppå oppstart av konfirmantåret og mange andre opplegg i lokalmenighetenes liv og virke. Det har vært veldig oppmuntrende å oppleve hvor godt dere har tenkt og planlagt i forkant av visitasen, og jeg er svært takknemlig for de mange gode samtalene og møtepunktene visitasen har gitt rom for. Det har vært en udelt glede å møte så mange av dere, både ansatte, rådsmedlemmer, frivillige medarbeidere og vanlige kirkemedlemmer.

MER HIMMEL PÅ JORD

En visitas gir anledning til å stanse opp og reflektere over kirkens plass i samfunnet og menighetenes daglige arbeid, og til sammen å drøfte målsettinger og strategier. Disse dagene har gitt rikelig anledning til dette. Men tre visitasdager – om de er aldri så tettpakkede – er ikke nok til å rekke over alt det som foregår i disse menighetene, og rammen for dette foredraget tillater heller ikke en fullstendig gjennomgang av alt vi har vært innom i samtaler og strategiske drøftinger.

For et par-tre år siden vedtok Kirkemøtet en strategiplan med tre hovedmål som konkretiserer visjonsformuleringen «Mer himmel på jord». Når jeg nå skal oppsummere mine inntrykk fra visitasen her i Mjøndalen og Nedre Eiker, vil jeg samle dem under disse målene.

1. Kirken åpner rom for tro

Etter morgensamling og et fint første møte med stabene i de to menighetene fikk jeg være med på formiddagstreff i Solberg kapell. I det tidligere forsamlingshuset Fredtun, som ble vigslet av biskop Dagfinn Hauge i 1968, møtes en fin gjeng regelmessig til sosialt fellesskap, bevertning og åndelig påfyll og kulturelle opplevelser. Solberg kapell har fremdeles noen faste gudstjenester og er et viktig samlingssted med lav terskel i lokalmiljøet. Kapellet drives av menigheten og engasjerte frivillige. Det blir spennende å se hva som skjer videre med kapellet som nettopp fylte 125 år, for i likhet med mange andre menighetseide bygg er det ressurskrevende å drive selv om det spiller en viktig rolle for både enkeltmennesker og lokalsamfunn.

Et annet viktig fellesskap i Nedre Eiker er kvinneforeningen «Gustavas etterfølgere». De samles annenhver torsdag i menighetscenteret, og for å sitere menighetens årsmelding «går strikkepinner og snakketøy i samme takt, og innimellom høres vakre toner fra symaskinens klang». Slike møteplasser kan være inngangen for noen til et nærmere forhold til kirken og troen, og et sted for å dele liv og erfaringer.

Det har bodd mennesker i dette området veldig lenge. Da befolkningen økte på 1800-tallet vokste det frem et behov for å ha en egen kirke. Nedre Eiker kirke ble bygget med sterkt engasjement fra

lokalbefolkningen og med materialer fra nærområdet. Fra 1860 har denne kirken vært et viktig samlingspunkt i bygda i glede og sorg, i bønn og sakramentsforvaltning. Med menighetssenteret og den flotte kirkekjelleren, som kom i 2010, er kirken godt egnet til mye mer enn gudstjenester og kirkelige handlinger. Mjøndalen kirke, som nylig fylte 40 år, har gitt bygda på sørsiden av elva en praktisk og fin arbeidskirke med rom for en stor bredde av aktiviteter og muligheter.

Gudstjenester og kirkelige handlinger

Gudstjenestene er pulsslaget i menighetene og den avgjørende forklaringen på at den kristne kirke fortsatt finnes etter to tusen år. I begge menighetene er gudstjenestelivet et viktig satsingsområde, og jeg opplever at dere på en fin måte kombinerer det høytidelige og liturgiske med det folkelige og livsnære. Det er regelmessige gudstjenester i begge kirkene, og i tillegg noen i Solberg kapell og Tabor kapell. Kirkene har hvert sitt særpreg, og det gjør at man med det gode samarbeidet mellom de to stabene og menighetene kan skape et bredt og godt tilbud til alle. Nedre Eiker kirke er et naturlig samlingssted i glede og sorg – til dåp og konfirmasjon, bryllup og gravferd. Mjøndalen kirke er på sin side et fleksibelt og universelt utformet gudstjenestested med mange muligheter. Og jeg gleder meg over å høre at elva ikke er en uoverstigelig barriere mellom kirkene, men at folk på begge sider er flinke til å krysse den og kjenner seg hjemme hos hverandre. Jeg tilrår at dere fortsetter å kombinere bredde og samspill på en måte som tar vare på egenarten til den enkelte menighet. Jeg har stor tro på at nettopp disse to menighetene kan bidra til å inspirere og vise veg for andre gjennom et fruktbart samarbeid.

I strategimøtet med **menighetsrådene** fikk jeg et sterkt inntrykk av at de folkevalgte er veldig opptatt av å arbeide seriøst med utvikling av gudstjenestelivet. Det er en utfordring å tilrettelegge gudstjenestene slik at de oppleves familievennlige, og bygge en kultur for gudstjenestedeltakelse. Kanskje er vi for blyge til å spørre, utfordre eller invitere med oss naboer, familie, venner og kjente til samlinger i kirkene. Undersøkelser viser at veldig mange svarer bekræftende på at de ville sette pris på å bli invitert med. Jeg har hørt gode vitnesbyrd om at begge menigheter oppleves inkluderende og åpne for både barnefamilier og enkeltpersoner.

Jeg har registrert at dere er opptatt av å nå bredt ut. Nedre Eiker har en **visjon** som lyder «en glede for hele folket», og i Mjøndalen heter det «Mjøndalskirka for alle». Begge uttrykker klart at alle skal kjenne seg hjemme i kirken.

En utfordring vi har snakket om disse dagene er hvordan enslige kan inkluderes på en god måte i våre fellesskap. Dette bør være et samtaletema for alle menighetene i prostiet, og kanskje kan man sammen finne gode tiltak for å invitere og inkludere enslige. Det samme gjelder utfordringene knyttet til den urovekkende store gruppen av arbeidsledige unge voksne som lett faller mellom ulike stoler.

Det er tankevekkende og gledelig å se hvordan satsingen på et gospelkor i Nedre Eiker har truffet en åre. Gjennom dette korarbeidet har mange funnet vegen tilbake til et kirkelig miljø og opplevd å etablere nye vennskap i voksenalder.

Jeg gleder meg over at **deltakertallene i gudstjenestene** har gått markert oppover etter pandemien, og jeg ser at dere har jobbet veldig godt med gudstjenestetilbudet. Engasjementet og kreativiteten i Mjøndalen rundt arbeidet med temagudstjenestene som f.eks «Coldplay-gudstjeneste»,

«Strikkegudstjeneste» og folketonemesse tror jeg senker terskelen og åpner dører til gudstjenestefelleskapet for mange.

Dåpstallene

i menighetene har steget takket være en økt bevissthet på å finne måter å legge godt til rette for dåp, og særlig i Mjøndalen har dette vært en veldig bevisst satsing. Det er ikke lett å få barnefamiliene til å komme uten at de skal delta på en eller annen måte. Jeg er glad for at dere har en så bevisst strategi om å nå barn og unge i begge menighetene. På onsdag ettermiddag fikk jeg møte mange ledere i barne- og ungdomsarbeidet til en viktig samtale om de unges plass i kirka. Det ble en ærlig samtale om hvordan det oppleves å være med i dette arbeidet, hva barn og unge trenger og hvordan vi kan gi dem en opplevelse av å bli sett og regnet med.

Babysang og Superdager

Det er forbilledlig at dere jobber så godt sammen i menighetene også for de yngste og familiene deres. **Supermandag** i Nedre Eiker er et godt eksempel på dette, med middag, aktiviteter og «Mikro-gospel». **Babysang** er et annet populært tiltak i begge menighetene. Jeg fikk meg en liten tur innom babysangen i Mjøndalen kirke, og møtte en fin gjeng der på torsdag. Mange av disse rekrutteres gjennom informasjon på helsestasjonene, og det er viktig at denne informasjonen er godt kvalitetssikret og koordinert av menighetene i prostiet.

Jeg vil også nevne **Superonsdag** i Mjøndalen kirke som tilbyr middag, aktiviteter og fellesskap for familier en gang i måneden. Jeg er imponert over det gode og brede tilbudet dere har for de yngste og deres familier. Her er det virkelig rom for alle fra vugge til grav.

Konfirmantarbeidet

I 2021 gjorde Mjøndalen menighetsråd i god dialog med staben et vedtak om å legge om til høstkonfirmasjon. Det har ført til et mye mer helhetlig og sammenhengende konfirmasjonsår som starter i januar, med stor leir i slutten av juni og avsluttes med konfirmasjoner de to første helgene i september. I 2024 fulgte Nedre Eiker etter, og la om til høstkonfirmasjon på samme måte. Jeg forstod at det var en viss spenning knyttet til endringen, men gleder meg over at det i hovedsak er tatt godt imot. Det er fint å se hvordan dere jobber tverrfaglig med konfirmantene, og kan tilby f.eks å være Tro og lys-konfirmant, eller være med på sang og musikkaktiviteter.

Jeg anerkjenner det grepet dere har tatt ved at kateketstillingen nå har hovedansvar for konfirmantarbeidet i begge sokn, og at de øvrige bidragsyterne i dette arbeidet vil utgjøre et konfirmantteam med ansvar for særlig enkelte fellessamlinger og felles konfirmantleir. Denne endringen og enkelte andre justeringer i sokneprestens arbeidsplan, samt disponering av en av prostiets prostiprester i 50 % er gjort som følge av kuttet av en hel kapellanstilling i Mjøndalen fra 2023.

Tunsberg bispedømme er midt i en satsing på konfirmanttiden, og det er inspirerende å se hvordan dere følger opp med utviklingsarbeid for å legge til rette for godt konfirmantarbeid. Jeg fikk møte hele den ferske konfirmantflokket i en spørretime, og selv om tanken kanskje var å grille biskopen, må jeg få lov å gi uttrykk for at dette ble en svært behagelig og meningsfull time med ærlige og åpne spørsmål fra konfirmantene.

Ordningen med høstkonfirmasjon kan forhåpentligvis gjøre veien fra konfirmantåret til deltakelse i lederkurs og andre tilbud og aktiviteter kortere. Jeg ønsker dere lykke til med satsingen på å rekruttere ungdomsledere til de ulike delene av menighetenes barne- og ungdomsarbeid.

Ungdom og unge voksne

Vi har flere ganger denne uka snakket sammen om hvordan vi kan legge til rette for at også de som har lagt konfirmanttida bak seg kan finne tilhørighet i menighetene. Det trenges gode møteplasser og tilbud som møter behovet for undervisning og fellesskap. Dette er et område der det er lurt å tenke sammen med de andre menighetene i prostiet og finne gode opplegg for samarbeid. I årene som kommer tror jeg det vil være et økende antall av unge voksne som søker dåp og undervisning i den kristne tro.

Kultur og musikk

Jeg gleder meg veldig over det gode kor- og kulturarbeidet som menighetene driver gjennom et godt samarbeid mellom stabene og mange frivillige i begge menighetene. Dette er viktige fellesskap som åpner rom for tro.

På onsdag kveld fikk jeg oppleve en flott og innholdsfylt **kulturkveld** i Mjøndalen kirke, der både Nedre Eiker Ten Sing (NETS), Nedre Eiker Gospelkor og Nedre Eiker kirkekor deltok, og dessuten noen unge talenter som er blitt fostret opp gjennom kirkenes kulturarbeid, og ikke minst fikk vi oppleve en svært levende formidling av Herman Wildenvey-tekster. Programmet for kulturkvelden var utrolig flott og svært variert. Et høydepunkt var den såkalte «stabelavløpningen» med den nye nersetterbåten og lysbåten i Mjøndalen kirke. Sammen med kirkeskipet som er gitt i gave til Mjøndalen kirke og ble hengt opp like før visitasen, er nersetterbåtene med å plassere kirken midt i den konteksten av historie og hverdag der dere bor.

Det er mye som skjer på kulturområdet i menighetene. Det er en imponerende konsertvirksomhet med mange gode tilbud i et bredt spekter. Det jobbes godt i menighetenes kulturutvalg for å få til dette, og det er blitt et nært samarbeid med musikkskolen og andre krefter i lokalmiljøet. Kulturtilbudet omfatter også slikt som «Blå time i Kapellet» med livsnær tematikk og eksistensielle spørsmål. Det er kjemp flott at dere lager den fine **Kulturkalenderen** som presenterer hva som skjer på dette feltet i begge menigheter.

Kirken er en lokalt forankret **kulturarena** som forvalter kulturarv for alle generasjoner, og er tett sammenvevd med hele nasjonens historie – og historien til alle norske steder. Den angår og tilhører alle. Kulturarven gir dybde til gudstjenesteliv og liturgi, opplevelse av rom og steder, og gir tilhørighet. «Hvis man ikke kjenner fortiden, forstår man ikke nåtiden og egner seg ikke til å forme framtiden», skrev den franske forfatteren og filosofen Simone Weil. Dette handler om å forstå oss selv, hvem vi er, hvor vi kommer fra, og om å reflektere rundt verdiene våre og eksistensen vår.

Et av punktene under overskriften «Kirken åpner rom for tro» er at den

«Styrker gjennom sin organisering en levende og nærværende folkekirke».

Under visitasen har vi hatt gode samtaler om hvordan vi kan tenke klokt sammen om veien videre når det gjelder forvaltning av ressurser, bemanning, samhandling og prioritering. Her er det nye verktøyet «**Kirka vår – samlet plan for arbeidet i soknet**» et godt verktøy. Jeg vil berømme dere for

at dere er kommet i gang med å bruke det som et godt hjelpemiddel til å se de ulike planene og delene av menighetens virksomhet i sammenheng.

I tillegg til å levere kvalitet er det også viktig å satse på god informasjon. Dere er gode på hjemmesider og sosiale medier, og dere kan være stolte over de flotte menighetsbladene dere lager, som gir god oversikt over det som skjer ispedd gode fortellinger og temaer. Under samtalen med menighetsrådene var et av innspillene et mulig styrket samarbeid om menighetsbladene. Det synes jeg høres ut som en god idé og ber dere utrede videre hvordan dette kan realiseres.

Det andre punktet på kirkens strategiplakat lyder:

2. KIRKEN ER DER LIVET LEVES

Et av delmålene under dette punktet er å «samhandle med organisasjonslivet, andre tros- og kirkesamfunn og offentlige, private og ideelle aktører».

Samarbeid med skolene og barnehagene

Jeg gleder meg over det gode samarbeidet mellom skole, barnehage og kirke her i menighetene, og jeg vil oppmuntre til at dere fortsetter den gode dialogen med skolene. På tirsdag hadde vi et fint møte med elever, rektor og lærere på Solberg skole for å lære mer om hvilke erfaringer de har som skole i et flerkulturelt samfunn. Nedre Eiker er en del av Drammen kommune der det er stor vekst i befolkningen og stort kulturelt mangfold.

Etterpå møtte vi flere av rektorene fra de andre skolene der vi tenkte høyt om hvordan samarbeidet mellom skole og kirke skjer på andre premisser enn for noen tiår siden, men at kirken fremdeles er en viktig ressurs for skolen som en sentral institusjon i lokalsamfunnet. Vi gleder oss over at det fortsatt er solid oppslutning om skolegudstjenestene før jul, og i henhold til læreplanene er det svært nyttig og viktig for skolene å kunne besøke kirkene i forbindelse med ulike temaer i undervisningen. Kirkebyggene våre er viktige ressurser for både trosopplæring og skole/kirke-samarbeid. Tradisjonen med skolegudstjenester kan videreføres også i et mer mangfoldig samfunn, så lenge skolen legger til rette for gode alternative opplegg for de elevene som ikke vil delta.

Det er flott å høre om de fine samlingene dere har med barnehagene, og det er et tydelig signal om det gode samarbeidet at jeg fikk møte så mange barnehageledere på onsdagen. De undervisningsansatte i menighetene ga en flott presentasjon av hva kirken kan by på og hvordan samarbeidet kan ta form. Det ble en god samtale som utforsket mulighetene for å utvide samarbeidet. En av bestillingene som kom fra barnehagestyrene var sorgkurs eller temakveld om sorg for ansatte og foreldre i barnehagene.

Beredskap

er også et naturlig tema for samarbeidet mellom skole og kirke. Jeg oppfordrer dere til å hente inspirasjon fra gode **maler for samarbeidsavtaler** mellom skole og kirke på dette feltet.

Møte med kommunens ledelse

I visitasprogrammet inngår det møter med kommunens ledelse. Selv om kirken ikke lenger er en statskirke, er den i høy grad en kommunekirke, siden en vesentlig del av kirkens inntekter bevilges

over kommunebudsjettet. Samtalen med ordfører og kommunalsjef viste at kirken på mange måter deltar i kommunens måloppnåelse på flere felter og lett kan identifisere seg med Drammen kommunes visjon «Et godt sted å leve». Vi hadde en god samtale om hvordan kirke og kommune kan spille på lag for å gjøre Nedre Eiker og Mjøndalen til gode steder å bo. Kommunens representanter orienterte om viktigheten av lavterskel-møteplasser og godt samspill mellom kommunens psykososiale team, politiet og kirkens beredskap. Det er flott at kirken nå er representert i det kommunale beredskapsrådet, og jeg har et sterkt inntrykk av at det er et svært godt samarbeidsklima som preger forholdet mellom kommunen og kirken.

Misjon

Å være kirke er å være et håpsteget i verden midt i lokalsamfunnet, både lokalt og globalt. Nedre Eiker og Mjøndalen menigheter er en del av et verdensvidt fellesskap, der vi sammen hjelper og støtter hverandre. Jeg gleder meg over å se at dette er konkretisert og synliggjort i menighetene gjennom flere misjonsavtaler. I Mjøndalen har dere to avtaler. En ny med Det norske misjonsselskap (NMS) i Thailand, og en med Areopagos i Kina, Home of Grace. I Nedre Eiker har dere en diakonirettet avtale med Det norske misjonsselskap (NMS) i Thailand. Disse avtalene er viktige påminnelser om at den lokale kirken hører hjemme i en stor sammenheng.

Økumenikk

Torsdag morgen startet med en økumenisk morgenbønn i Mjøndalen kirke med påfølgende samtale med ledere i andre kristne menigheter i området. Mjøndalen har lenge hatt et godt klima for økumeniske samtaler og nettverk mellom kristne ledere fra ulike kirkesamfunn. Vi fikk en god samtale om de utfordringene og mulighetene som ligger i et tettere samarbeid mellom de ulike menighetene. Det er fint at lederne kan møtes regelmessig og at dere viderefører det årlige fellesmøtet for menighetene. Vi snakket også sammen om det potensialet som finnes for å gå sammen om å møte diakonale utfordringer i lokalsamfunnet. Her kan det være klokt å invitere representanter fra kommunen til en drøfting av hva kirkene kan bidra med.

3. KIRKEN ER MER FOR FLERE

Kirkens diakoni er kanskje den aller viktigste brobygger mellom kirken og samfunnet. Det foregår et omfattende diakonalt arbeid i disse to menighetene, mye takket være frivillige. Ett av punktene i Den norske kirkes diakoniplan handler om nestekjærighet i praksis. Dette skjer som små, enkle handlinger takket være mennesker med et diakonalt blikk. Og det realiseres gjennom store, krevende tiltak. Målet er at kirken skal tilby og være et inkluderende fellesskap for flest mulig.

Tilhørighet og gode møteplasser

I menighetene arbeides det målrettet med å gi tilhørighet og skape gode møteplasser. Jeg har allerede nevnt noen av disse, og i tillegg kommer alle konserter og kulturarrangementer og likeledes aktivitetene for barn og familier.

Jeg er glad for at dere tilrettelegger for «Åpen kirke» som inviterer til hverdagsmesser, til lystenning, salmesang, bønn og orgelmusikk. Takk til alle de frivillige som sammen med stabene bidrar til å gjøre kirkene tilgjengelige og åpne for ettertanke og åndelig påfyll på hverdagene.

Samarbeidet med **institusjonene** er en viktig del av kirkens diakoni. Jeg fikk oppleve sangstunden på Bråta helse- og aktivitetssenter, der allsangen lød fulltonig og smilene satt løst. Det er mange som har sin hverdag på institusjonene enten som beboere eller ansatte, og jeg er glad for at kontakten med dem er sentral i menighetens diakonale arbeid. Vi fikk også et møte med virksomhetsledere og avdelingsledere til en samtale om hvordan vi sammen best kan møte de åndelige og eksistensielle behov hos beboerne. Her er dørene for samarbeid på vidt gap, og det er flott å høre fra de som leder disse institusjonene om viktigheten av kirkens bidrag.

Et annet viktig tilbud er **sorggrupper** organisert i Sorg og omsorg. Det er et samarbeid mellom menighetene i Drammen, Human-etisk forbund, Drammen sykehus, Vestre Viken HF og Drammen kommune. Dette samarbeidet gjør det mulig å tilby et bredt spekter av sorggrupper (lik type sorg innad i ei gruppe), og er et godt eksempel på samarbeid på tvers til beste for mennesker som trenger det.

Dialog og diakoni

Nedre Eiker menighet har et stort arbeid blant flyktninger. Jeg vil nevne kvinnekvelder for personer med bakgrunn fra andre land, og regelmessige vennskapsmiddager som samler mennesker på tvers av kulturer og bakgrunn. Det er store diakonale behov i denne gruppa, og jeg forstår at det er nødvendig å bruke mye tid til nettverksbygging og en-til-en-samtaler. Det er en utfordring å rekruttere nye frivillige til dette arbeidet.

Erfaringer fra andre steder tilsier at det kan ta tid å bygge opp et slikt arbeid. Her kan man hente inspirasjon fra andre menigheter i Drammen som har erfaringer med dette arbeidet og som har en mangfoldig befolkning. Austad-Fjell og Åssiden har mange av de samme utfordringene, og jeg oppfordrer til å styrke samarbeidet med disse.

Det er flott å høre om de gode erfaringene med en såkalt «**Ramadan-gjest**» i Nedre Eiker. Det er nettopp slike møter mellom mennesker fra ulike religiøse og kulturelle miljøer som bidrar til økt forståelse og verdsetting av mangfoldet i vårt moderne samfunn. Dette kan forebygge spenninger og motvirke fremmedgjøring og polarisering.

En mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivilligarena

Møtet med menighetsrådene ga innblikk i drømmer og tanker som de folkevalgte har for livet i menighetene i årene fremover. Jeg vil berømme menighetsrådene for det oppriktige engasjementet dere viser for kirken lokalt, og at dere er opptatt av å ta godt vare på de ansatte.

Vi snakket også om utfordringene knyttet til å **rekruttere frivillige** til ulike aktiviteter. Det er viktig å «spørre riktig», det vil si å lete etter hva den enkelte kan oppleve som meningsfylt å være med på og med åpenhet for hvilke gaver den frivillige kan bringe med seg inn i fellesskapet. Det ble nevnt at gruppen av konfirmantforeldre utgjør et potensiale for frivillighet. Når man har en av sine egne involvert i en kirkelig aktivitet, er man gjerne mer motivert for å selv bidra.

Jeg har stor forståelse for at det har vært en krevende periode særlig i Mjøndalen etter at man måtte avgi en halv presteressurs i forbindelse med nødvendige innsparinger i prostiet. Dere har hatt mange dyktige vikarer inne, men det sier seg selv at en vikar ikke fullt ut kan erstatte en fast presteressurs. Dessverre finnes det ikke en enkel løsning på denne sårbare situasjonen, men jeg er svært glad for den konstruktive måten dere har møtt utfordringene på.

Til slutt vil jeg oppsummere mine utfordringer i noen punkter.

UTFORDRINGER

1. Aller først vil jeg oppfordre dere til å fortsette å arbeide med gode og inkluderende **gudstjenester og fellesskapstilbud** med bredde og variasjon, og ta vare på egenarten til den enkelte menighet. Jeg har stor tro på at nettopp disse to menighetene kan bidra til å inspirere og vise veg for andre gjennom et fruktbart samarbeid.
2. Ta initiativ til samtaler mellom prostiets menigheter om **hvordan enslige kan inkluderes** på en god måte i våre fellesskap. Denne utfordringen omfatter også den urovekkende store gruppen av arbeidsledige unge voksne som lett faller utenfor fellesskapet.
3. Fortsett satsingen på å **rekruttere ungdomsledere** til de ulike delene av menighetenes barne- og ungdomsarbeid.
4. Arbeid videre med utviklingen av et **bærekraftig ungdomsarbeid**, som inkluderer og bygger bro fra konfirmantarbeidet. Her er det lurt å sette seg godt inn i kommunens helhetlige plan for oppvekst.
5. Et økende antall av **unge voksne søker dåp og undervisning** i den kristne tro. Jeg ber dere i samarbeid med andre menigheter i prostiet om å lete etter gode møteplasser og tilbud som tar dette behovet på alvor.
6. Fortsett arbeidet med å bruke «**Kirka vår – samlet plan for arbeidet i soknet**» som et hjelpemiddel til å se de ulike planene og delene av menighetens virksomhet i sammenheng.
7. Arbeid videre med utfordringene knyttet til å **rekruttere frivillige** til ulike aktiviteter. Det er viktig å lete etter hva den enkelte kan oppleve som meningsfylt å være med på og med åpenhet for hvilke gaver den frivillige kan bringe med seg inn i fellesskapet.
8. Se på mulighetene for et styrket **samarbeid om menighetsbladene**, evt med en felles redaksjon for de to bladene.
9. Arbeid videre med tydeliggjøring av **kirkens rolle i lokalt beredskapsarbeid**, herunder en videreutvikling av samarbeidet mellom skole og kirke. Jeg oppfordrer dere til å hente inspirasjon fra gode **maler for samarbeidsavtaler** mellom skole og kirke på dette feltet.

AVSLUTNING

TAKK for gode visitasdager, for et flott visitasprogram og alle gode opplevelser underveis. Takk for den store innsatsen dere alle gjør i menighet og lokalsamfunn. Takk til alle som har medvirket administrativt og praktisk, kunstnerisk og musikalsk, og på andre måter. I forberedelsene og underveis i visitasen har jeg hatt god hjelp av medarbeiderne på bispedømmekontoret, og ikke minst prost Øystein Magelssen, kirkeverge Svein Askekjær og kirkefagsjef Michael Onsrud. En særlig takk til disse tre.

Tunsberg bispestol, 26. januar 2025

Jan Otto Myrseth
biskop